

MORTEL

12+

TEKST DRIES NOTELTEIRS **SPEL** DRIES NOTELTEIRS & LUCAS VAN DER VEGT
EINDREGIE PETER MONSAERT **DRAMATURGIE** LIESBETH DE CLERCQ **SCENOGRAPHIE** GIOVANI
VANHOENACKER **LICHTONTWERP** MAARTEN THORREZ **KOSTUUM** ELISE GOEDGEZELSCHAP

MET DANK AAN C O R S O, FRANCIS PURSAN, RAVEN RUËLL, STIJN VAN DE WIEL & MARCEL ROELFSEMA **GRAFISCH ONTWERP** CHARLOTTE MEYS

ANTIGONE

V.U. AMELIE AERNAUDTS, MAARSCHALK GERADSTRAAT 4, 2000 ANTWERPEN

inspiratiemap

MORTEL 12-112j

Dries Notelteirs & Liesbeth De Clercq

Mortel is een betontype verkrijgbaar door het mengen van de juiste verhouding cement, zand en water. Mortel is scheurvrij en onverwoestbaar, net als de band van een eeneiige tweeling.

De tweelingbroers Eén en Twee zijn onafscheidelijk van elkaar. Ze zien er niet alleen identiek uit, ze vullen elkaars verhaal aan. En ze verlangen hetzelfde: uniek zijn. In hun zoektocht naar onderlinge verschillen dreigen ze elkaar te verliezen. Houdt hun bondgenootschap stand? Of breken ze met elkaar?

De tekstuele voorstelling *MORTEL* vertelt het verhaal van twee identieke tweelingbroers die zich willen onderscheiden van elkaar. Op het scherpst van de snee strijden ze naar onafhankelijkheid, in de hoop gezien en opgemerkt te worden. Voor iedereen vanaf 12 jaar, die er graag bij wil horen, maar toch anders wil zijn.

Over de makers

Dries Notelteirs (1992°) is acteur en theatermaker. Hij speelde o.a. mee in de jeugdvoorstellingen *SHOW* (BRONKS), *WOESTZOEKER* (Theater Artemis & Antigone), *JORDY* (DeManschaft) en de productie *Do You Wanna Play* (KVS en Mars). In 2021 zette hij zijn eerste stappen als theaterauteur met de jeugdvoorstelling *5 KILO PASCAL*, een coproductie tussen BRONKS en SPINRAG festival Kortrijk.

Dramaturg Liesbeth De Clercq (1996°) ken je van de voorstellingen *De Waarheid* (Tuning People & Theater Stap), *KAPOT* (Tuning People/Karolien Verlinden & hetpaleis) en *ON-* (Theater FroeFroe/Danaé Bosman). Ze werkte ook al samen met Dries voor *5 KILO PASCAL*.

Wegens succes slaan Notelteirs en De Clercq opnieuw hun handen in elkaar voor *MORTEL*.

CREDITS

concept Dries Notelteirs & Liesbeth De Clercq

tekst Dries Notelteirs

spel Dries Notelteirs & Lucas van der Vegt

dramaturgie Liesbeth De Clercq

scenografie Giovanni Vanhoenacker

eindregie Peter Monsaert

lichtontwerp Maarten Thorrez

kostuum Elise Goedgezelschap

inspiratiemap Ilse Daems (inhoud),
Simon Van Roosbroeck (vormgeving)
& Esther De Loose (foto's)

coproductie De Studio & HET LAB

in samenwerking met Antigone

met steun van de Vlaamse gemeenschap

Deze inspiratiemap is niet bedoeld of opgevat als een soort 'examen' over de voorstelling. Je kan kiezen of je ze vooraf gebruikt of erna. Ze biedt je inspiratie om thema's die in de voorstelling centraal staan verder uit te diepen met je klas.

INHOUD

Me, myself and I

- 5 Kies jij wie je bent?
- 6 Bijzondere selfies
- 6 Het museum van jezelf
- 7 Proustlijstje
- 7 De kauwgum van Nina Simone

Het oordeel van anderen

- 9 De ezel van Zahra
- 10 Doe eens een isibongo

Echt & fake

- 12 Moreel kompas
- 12 Is er meer dan 1 waarheid?
- 13 Is overdrijven hetzelfde als liegen?
- 13 De vier tafels van werkelijkheid en schijn
- 14 Verzin fake nieuws

Weird out of the box

- 16 De identiteitscrisis van de zeekomkommer
- 16 Wals er met je betonbotten overheen

1. Me, myself and I

MORTEL gaat over tweelingbroers die worstelen met hun identiteit. Het is een voorstelling over jezelf zijn, jezelf zoeken, kwijtraken en soms ook terugvinden. Ook jouw leerlingen van nu zijn kinderen van hun tijd. Ze leren dat ze vooral en altijd 'zichzelf' moeten zijn. Maar wat is dat juist? Waar zit dat 'zelf' trouwens eigenlijk? En kan je kiezen wie je bent?

Hieronder staan [mogelijke] antwoorden die leerlingen vaak op die vraag geven en [mogelijke] vervolgvragen die jij dan kan stellen. Ze zijn gebaseerd op effectieve gesprekken met leerlingen uit het vijfde en zesde leerjaar en het eerste en tweede secundair. Het is absoluut niet de bedoeling dat je deze vragen klakkeloos overneemt en afhaspelt. Waarschijnlijk geven jouw leerlingen toch andere antwoorden. Dat is juist het heerlijke aan met hen filosoferen: Het is en blijft volstrekt onvoorspelbaar. Deze mogelijke antwoorden en mogelijke vervolgvragen dienen dus alleen om je te inspireren.

Kies jij wie je bent?

Nee, want ik ben nog veel te jong

Ja maar:

- Kunnen jonge mensen niet kiezen?
- Kan je leren kiezen als volwassenen altijd alles voor jou beslissen?
- Kiezen volwassenen wel wie ze zijn?

Nee, want het leven heeft ervoor gezorgd dat ik een meisjes ben en mijn ouders hebben mijn naam gekozen

Ja maar:

- Ben jij alleen wat op je identiteitskaart staat?
- Moet je alles over jezelf kunnen kiezen om jezelf te zijn?
- Kun je van voornaam of van geslacht veranderen?
- Lijken alle meisjes met dezelfde voornaam als jij op elkaar?

Ja, want ik heb mijn eigen karakter en mijn eigen ideeën

Ja maar:

- Word je nooit beïnvloed door anderen?
- Heb je je karakter gekozen of heb je het gekregen/geërfd van je ouders?
- Kies je om goed gehumeurd of slechtgezind te zijn?
- Betekent kiezen om jezelf te zijn altijd dat je anders bent dan anderen?

Nee, want ik weet niet wie ik ben

Ja maar:

- Moet je altijd eerst alles weten voor je kunt kiezen?
- Kun je nu al jezelf zijn of heb je tijd nodig om jezelf te worden?
- Kun je ooit weten wie je echt bent?
- Helpt wat je elke dag doet je niet om te weten wie je bent?

Nee, want ik moet veel dingen doen die andere mensen mij bevelen

Ja maar:

- Kun je niet weigeren om die dingen te doen?
- Ben je alleen wat je doet?
- Staat wat je moet doen altijd in de weg om jezelf te zijn?
- Kun je ooit helemaal vrij zijn?

Bijzondere selfies

Maak met je telefoon of iPad een portretfoto van iedere leerling uit je klas. Print die foto's uit op A4 papier en knip elke foto verticaal in twee. Aan de leerlingen die linkshandig zijn, geef je het rechterdeel van hun foto. Aan de leerlingen die rechtshandig zijn het linkerdeel. Vraag hen om de andere helft van hun gezicht zelf te tekenen. Voer daarna het gesprek: Welke van die twee helften is het meest jij?

Het museum van jezelf

Spreek met je leerlingen af dat jullie niet gaan zitten wachten tot anderen een museum voor jullie oprichten als jullie dood zijn. Zeg hen dat jullie nu al een 'museum van jezelf' gaan maken. Maar geen gewoon doorsnee museum. Oh nee. Jullie willen een museum maken met stukjes van jullie lichaam. Dat kan. Er zit immers van alles aan je lijf dat er best af kan. Omdat het toch eigenlijk al op een of andere manier al een beetje 'dood' is.

Zoek samen uit welke dingen dat zoal zijn. Knip een plukje van hun haar af. Bewaar hun nagelrandjes. Laat ze oorsmeer, snotpieten, speeksel, zweet en tenenkaas verzamelen. Allemaal dingen die je kan missen en die dus net zo goed nu al in het museum kunnen.

Laat je leerlingen een 'plattegrond' van zichzelf tekenen: Eentje waar elke schram, elke buil en elk pukkeltje in kaart worden gebracht. Maak met gips een afgietsel van hun handen en/of voeten. Zet met lippenstift hun mondafdruk op papier. Maak dan met al die persoonlijke plattegronden een volledig en waarachtig klasplan.

Proustlijstje

Laat je leerlingen het 'vragenlijstje van Proust' invullen. Dat is een van de bekendste vragenlijsten uit de geschiedenis. Het is een lijst met vragen die bedoeld zijn om jezelf goed te leren kennen. Om tot zelfreflectie te komen. Hij wordt de vragenlijst van Proust genoemd, niet omdat de schrijver Marcel Proust deze vragen bedacht heeft. Wél omdat hij ze zelf als heel jonge gast blijkbaar bijzonder origineel beantwoordde in het bekentenissenboekje van zijn vriendin Antoinette. Een versie van deze vragenlijst wordt nog steeds gebruikt door kranten en tijdschriften, vooral om bekende mensen te interviewen.

Laat je leerlingen de hele lijst invullen of kies een aantal vragen.

1. Wat is je favoriete karaktereigenschap?
2. Wat zijn je favoriete kwaliteiten in een man?
3. Wat zijn je favoriete kwaliteiten in een vrouw?
4. Wat is jouw belangrijkste eigenschap?
5. Wat waardeer je het meest aan je vrienden?
6. Wat is de grootste fout die je gemaakt hebt?
7. Wat is je favoriete bezigheid?
8. Wat is jouw idee van geluk?
9. Wat is jouw idee van ellende?
10. Als je niet jezelf mag kiezen, wie zou je dan willen zijn?
11. Waar zou je wel willen wonen?
12. Wie zijn je favoriete (proza) auteurs?
13. Wie zijn je favoriete dichters?
14. Wie zijn je favoriete helden in fictie?
15. Wie zijn je favoriete heldinnen in fictie?
16. Wie zijn je favoriete schilders en componisten?
17. Wie is je favoriete schilder?
18. Wie zijn je favoriete helden in het echte leven?
19. Wie zijn je favoriete heldinnen in het echte leven?
20. Aan welke mensen uit de geschiedenis heb je het meest een hekel?
21. Wie zijn je heldinnen uit onze wereldgeschiedenis?
22. Wat is je favoriete eten en drinken?
23. Wat zijn je favoriete namen?
24. Wat haat je het meest?
25. Welke karakters uit de wereldgeschiedenis haat je het meest?
26. Welk militair evenement bewonder je het meest?
27. Welke hervorming bewonder je het meest?
28. Welk natuurlijk talent had je graag willen hebben?
29. Hoe wil je sterven?
30. Wat is je huidige gemoedstoestand?
31. Voor welke fout heb je de meeste tolerantie?
32. Wat is je favoriete motto?

De kauwgum van Nina Simone

Pubers staan de hele tijd voor een dilemma. Aan de ene kant willen ze 'zichzelf' en 'uniek' zijn. Aan de andere kant spiegelen ze zich voortdurend aan anderen. Oók aan idolen en helden. Ga met je leerlingen het gesprek aan over hun idolen en helden en over wat het verschil is tussen die twee.

Vertel hen het verhaal van de kauwgum van Nina Simone:

Op het legendarische laatste concert dat ze gaf vóór ze stierf, plakte Nina Simone haar kauwgum op de piano. Warren Ellis is na het concert die kauwgum gaan halen, heeft 'm laten inleggen in goud en aan een halsketting gehangen.

Vraag je leerlingen welk voorwerp ze even onnoemelijk graag zouden willen hebben en van wie.

2. Het oordeel van anderen

Het is moeilijk om jezelf te zijn en te blijven als je voortdurend wakker ligt van het oordeel van anderen. Sociale media maken het de leerlingen van nu nóg moeilijker om daar gezond onverschillig voor te zijn dan vroeger het geval was. Over het oordeel van anderen bestaat een prachtig en helder Berbers verhaal. Laat je leerlingen de parabel van de ezel lezen of lees 'm voor. Ga dan met hen in gesprek over op welke punten zij [over]gevoelig zijn voor de mening en het oordeel van anderen.

De ezel van Zahra

Er was eens een mevrouw. Een heel sterke en slimme mevrouw.

Haar naam was Zahra.

Zahra had een ezel. Een top ezel!

En Zahra had ook een dochtertje. Een meisje van acht jaar.

Ze had ook een man, maar die speelt hier verder geen rol.

Zahra, haar dochter en hun ezel woonden in een dorpje in Noord-Afrika.

Elke dag gaat Zahra naar de markt met haar ezel.

Vandaag neemt ze voor de eerste keer haar dochtertje mee.

Zahra zit comfortabel op haar ezel en haar kleine meisje loopt ernaast.

Stralend komen ze aan op de markt. De mensen beginnen keihard te lachen: 'Kijk die mevrouw!

Wat een egoïst. Ze zit lekker op haar ezel terwijl haar arme dochtertje te voet moet gaan.'

Zahra kijkt naar haar dochter en zegt: 'Heb je gehoord wat de mensen zeggen?'

De volgende dag gaan ze terug naar de markt. Maar deze keer wisselen ze van plaats. Zahra zet haar meisje op de ezel, en zelf loopt ze ernaast.

'Amai', roepen de mensen op de markt, 'die dochter van Zahra, wat een verwend kind! Zomaar lekker op de ezel zitten terwijl haar arme mama te voet moet gaan! De jeugd van tegenwoordig, totaal geen respect!'

En Zahra zegt aan haar dochter: 'Heb je goed gehoord wat de mensen zeggen?'

De volgende dag doen ze het weer een keertje anders: Zahra neemt plaats op de rug van de ezel, pakt haar dochtertje en zet haar erbij. Zo rijden ze samen naar de markt.

'Wow!' roepen de mensen. 'Dierenmishandeling! Arm beest!

Schandalig! Zahra en haar dochter zijn veel te zwaar voor die arme ezel!

Ze hebben totaal geen medelijden met dat beest!'

En weer zegt Zahra: 'Heb je goed gehoord wat de mensen zeggen?'

De vierde dag proberen ze iets helemaal anders. Zahra en haar dochter pakken de ezel op hun rug, en lopen naar de markt. Daar aangekomen zweten ze dikke druppeltjes.

'Waahahaha', lachen de mensen, 'wat een grap! Wie draagt er nu een ezel op de rug! Die twee zouden ze beter in het gekkenhuis steken! Hilarisch!'

Zahra kijkt naar de ezel en zegt: 'Heb je gehoord wat de mensen zeggen?'

En de ezel zegt: 'Wat je ook doet in het leven, de mensen zullen altijd commentaar hebben en kritiek leveren.'

HI HAA HIHAA

Doe eens een isibongo

In *MORTEL* heeft vooral Twee een gebrek aan zelfvertrouwen. Dat is iets waar ook veel van jouw leerlingen mee worstelen. Doe daarom af en toe eens een 'isibongo'.

Isibongo is een oefening in het in woorden uitdrukken van je bewondering. In veel culturen bestaan vaste vormen om bewondering uit te drukken. Bij een promotie aan de universiteit is er bijvoorbeeld altijd een 'laudatio': een lofprijzing op het behalen van de graad van doctor. Werkelijk uiting geven aan bewondering vraagt subtiliteit en persoonlijk onderzoek. Hoe breng je onder woorden wat je in de ander waardeert, waar je ontzag of respect voor hebt, waar je tegen opkijkt? Door je bewondering uit te spreken, til je iemand uit boven de rest, daardoor zet je hem wat op afstand. Tegelijk prijs je jezelf gelukkig zo dicht bij degene die je bewondert te kunnen zijn. In bewondering gaan afstand en nabijheid samen. Een bijzondere manier van bewonderen is de ander namen te geven: jij bent een groot kampioen, een onverzettelijke doorzetter, jouw uithoudingsvermogen is onuitputtelijk. Dat gebeurt in een isibongo, een lofzang uit Zuid-Afrika. Bongo betekent prijzen/danken, maar ook 'bij zijn naam noemen'. Isibongo is de naam die jou en de jouwen toekomt. Je kan een familie of groep met eenzelfde isibongo aanspreken. Vandaar ook de regel: je mag niet trouwen met iemand die dezelfde isibongo heeft. Wie de isibongo voordraagt heet 'imbongi'. Het is zijn taak om dat luid en in hoog tempo te doen. De kracht van de isibongo bestaat uit de ritmische herhaling, het in hoog tempo achter elkaar noemen van woorden/namen die je met elkaar kan associëren. In een isibongo is er ook ruimte voor kritische kanttekeningen. Niet in de zin van 'minpuntjes' maar bedoeld als aanmoediging om een nog grotere hoogte te bereiken.

Een isibongo maken en voordragen vergt enige training en herhaling baart kunst. Maar het is een goeie oefening in niet zomaar zonder meer 'liken' maar helder analyseren wat je in iemand goed vindt en bewondert en waarom. Het is ook een goeie oefening in het eens loslaten van onze afstandelijke, kille rationaliteit en het omarmen van een zuiders warm pathos.

Hieronder de isibongo die Arthur van het eerste middelbaar schreef en voordroeg voor zijn klasgenoot Hamza:

HAMZA
held van het skatebord
durver van de turnles
god van de bal

HAMZA
held van het skatebord
durver van de turnles
god van de bal

HAMZA
held van het eerste middelbaar
duivel van 't school

HAMZA
[X oneindig]

3. Echt & fake

Er is een gezegde dat beweert 'al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel'. Toch is het lang niet altijd eenvoudig om te weten wat waar is en wat niet. In *MORTEL* liegt een van de twee broers. Wie van beiden het is en waarover wordt pas op het einde van de voorstelling duidelijk...

Moreel kompas

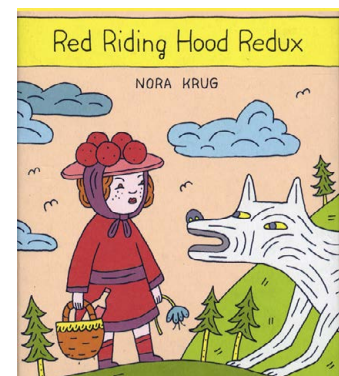
het spreekwoord zegt: eerlijk duurt het langst | is dat zo? – wat is liegen? – moet je slim zijn om te liegen? – waarom liegen mensen? – zouden er mensen bestaan die nooit liegen? – is het niet zeggen van de waarheid hetzelfde als liegen? – wanneer is het moeilijk om de waarheid te zeggen? – mag je liegen als je daarmee iemand helpt? – als je de waarheid niet kent, kun je dan liegen? – wat doe je als je weet dat iemand gelogen heeft tegen jou? – kun je liegen en tegelijkertijd de waarheid spreken? – hoe weet je dat iets echt is? – als je weet dat iets echt is, is al de rest dan onecht? – wat is het tegenovergestelde van echt? – is iets wat echt is waardevoller dan iets wat onecht is? – kan iets wat onecht is belangrijk zijn? – kan iets wat onecht is belangrijker zijn dan iets wat echt is? – kan je houden van iets dat onecht is? – kan je bang zijn voor iets dat niet echt is?

Is er meer dan 1 waarheid?

De befaamde Duits-Amerikaanse auteur en illustrator Nora Krug heeft een fantastische remake gemaakt van het traditionele Roodkapje sprookje. Haar boek heet *Little Riding Hood Redux*. Uitgegeven bij het Belgische Bries. Omdat het enkel tekeningen zijn zonder woorden kunnen je kinderen er gerust zelf mee aan de slag.

Het fantastische aan haar versie is dat het eigenlijk 5 boekjes zijn. Ze vertelt hetzelfde traditionele verhaal telkens vanuit het standpunt van een ander personage: roodkapje, de grootmoeder, de moeder, de jager én de wolf! Heb je je ooit afgevraagd wat de moeder van Roodkapje deed nadat haar dochter naar grootmoeder is vertrokken? Weet jij wat de jager dacht toen hij het huis van grootmoeder binnenkwam om de buik van de wolf open te snijden? Weet je dat hij dat eigenlijk alleen maar deed om indruk te maken op Roodkapjes moeder met wie hij in het geheim een liefdesaffaire heeft? En wist je dat grootmoeder na de dood van haar man iets te veel is beginnen drinken?

Hetzelfde verhaal, verteld door vijf verschillende hoofdpersonen uit dat verhaal: een prima manier om te onderzoeken of er maar 1 waarheid is. Of heeft iedereen zijn eigen waarheid?

Is overdrijven hetzelfde als liegen?

Kampioen van de overdrijving als stijlfiguur is de 'baron von Münchhausen'. De man werd zo'n 300 jaar geleden geboren en beleefde aan de lopende band spannende avonturen. Eens op pensioen vertelde hij gul en kwistig over zijn lotgevallen. Soms met de nodige dramatische overdrijving. Wouter Deprez herschreef de beste verhalen van de baron. En op de CD die bij het boek zit, leest hij ze voor. Even meeslepend als de baron zelf! Illustraties zijn van de onnavolgbare Randall Casaer.

Laat daarna de leerlingen van je klas iets vertellen/opschrijven dat ze zelf hebben meegemaakt. Eerst vertellen/schrijven ze het zo waarheidsgetrouw mogelijk. Daarna overgieten ze datzelfde verhaal met een baron von Münchhausen overdrijvingssausje. Wie dat het best doet, wordt door de klaskeoning verheven in de edelstand en mag voortaan de titel 'baron' dragen.

De vier tafels van werkelijkheid en schijn

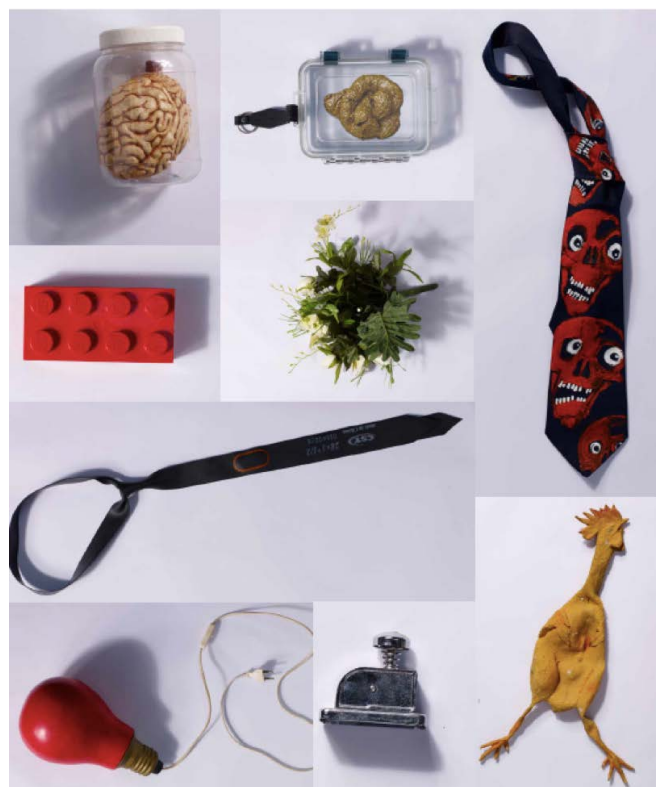
Een uitstekende oefening om met je klas te doen. Als leerkracht verzamel je een paar gewone en een aantal 'spannende' voorwerpen bv. nephersens en een popdrol, plastic bloemen, een brooddoos in de vorm van een legoblok, een beschilderde plastron en eentje gemaakt van de binnenband van een fiets, een nietjesmachine die werkt zónder nietjes, een bizarre lamp,... Het hoeven absoluut niet deze voorwerpen te zijn. Om het even welk ding is goed, zolang er maar tussenzitten die iets dubbelzinnigs hebben.

Een paar suggesties: een namaakbloem, een speelgoedauto, een sprookjesboek, een patat in de vorm van een kat gesneden, een papieren vliegtuig, een foto van iemand in de klas, een kunstgebit, een spiegel ...

Je zet ook 4 tafels klaar. Op elk van die tafels ligt een blad met een [telkens andere] tekst:

- lijkt echt en is echt
- lijkt echt maar is niet echt
- lijkt niet echt maar is echt
- lijkt niet echt en is niet echt

Het is de bedoeling dat een leerling een voorwerp neemt, het op de tafel legt waar het volgens hem/haar thuishoort en argumenteert waarom. Als een andere leerling het daar niet mee eens is, mag hij/zij naar het voorwerp gaan en het op een andere tafel leggen mét de argumenten waarom die dat doet. Een boeiende oefening in leren onderscheiden wat echt is en wat niet. En in argumenteren!

Verzin fake nieuws

Een prima boek om dit moeilijk thema met je klas te onderzoeken en ontrafelen is 'Fake' van Annemarie Bon. Er doet immers een heleboel flauwekul de ronde en mensen geloven soms de grootste onzin. Wat is waar en wat is niet waar? Hoe moet je helder denken als je brein je voor de gek houdt? Welke informatie is betrouwbaar en kun je zelf checken of iets klopt of niet? Hoe werken journalisten en wetenschappers? En kun je wel iets zeker weten? Want is wetenschap eigenlijk niet de niet-weetkunde? Een helder boek dat niet alle antwoorden in pacht heeft maar dat je wel probeert op weg te helpen om zin en onzin van elkaar te scheiden. En die weg begint bij jezelf, bij zelfstandig denken.

Doe daarna een experiment: verzin en bedenk met de klas een 'fake news' dat de hele school aanbelangt en in rep en roer kan zetten. Er geldt maar 1 spelregel: het fake news mag niet iemand persoonlijk schaden. Zoek daarna naar goeie manieren en strategieën om dit 'fake news' zo efficiënt mogelijk te verspreiden. Voer ze uit. Evalueer na afloop dit project: hoe was het om dit te doen? Wat heeft gewerkt en wat niet? En vergeet ook niet om je schoolslachtoffers over het experiment en jullie bevindingen te vertellen en laat hen weten wat waar was en wat niet.

4. Weird out of the box

De identiteitscrisis van de zeekomkommer

De worsteling met het thema 'identiteit' hoeft niet altijd bloedserius en doodernstig te zijn. Laat je leerlingen een foto zien van een zeekomkommer en geef hen de opdracht om een vrije tekst te schrijven over 'de identiteitscrisis van een zeekomkommer die zich vertwijfeld afvraagt of hij nu een groente is of een dier.'

Wals er met je betonbotten overheen

Mortel is een soort beton. Je maakt het door de juiste hoeveelheden cement, zand en water met elkaar te mengen. Als je leerlingen zich graag even ongenaakbaar willen voelen als Eén, laat hen dan een paar 'betonbotten' maken.

De naam zegt het zelf: het is een paar rubberlaarzen met beton onder en perfect geschikt om alles kapot te stampen [óók hun diepste angsten] Ze zijn 100% plezierig en 100% gemakkelijk te maken.

Wat heb je nodig?

- Een paar rubberlaarzen. Ze mogen oud zijn en moeten niet bij mekaar passen. Zorg er wel voor dat de leerlingen ze gemakkelijk kunnen aantrekken [ze mogen niet te klein en te nipt zijn]. En neem vooral een rechter en een linker laars.
- Een zak kant-en-klaarcement waar je alleen nog water moet bijdoen. 10 kg is genoeg.
- Twee sterke plastic boodschappentasjes
- Een stevige stok of pollepel
- Een oude emmer en rubberen handschoenen
- Keukenrol en ducttape
- Twee kartonnen kokers

Hoe doe je het?

- Pak de kartonnen kokers en snij er 4 stukken van 3cm lang af. Plak op de zool van iedere laars twee stukken koker van 3 cm. Doe dat met breed en stevig plakband bv. ducttape. Pas als dit gebeurd is kan de cement onder je laarzen blijven zitten.
- Maak de zak cement open. Volg de aanwijzingen op de verpakking en mix de cement met water in je emmer. Neem de helft van de cementmix en pak een stok of oude pollepel om het mengsel te roeren. De cement moet zo dik mogelijk zijn. Neem dus de juiste hoeveelheid water.
- Neem een van je plastic tassen en zet 1 laars daar middenin. Schep de natte cement rondom de onderkant van je laars. Je kunt het met een pollepel doen of met je handen. Draag wel rubberhandschoenen!
- Kneed dan het beton rondom de laars zodat het eruit ziet als een schoen. Je kunt bakstenen tegen de zijkant van de zak zetten. Dat helpt. Zorg dat het beton rond en onder de hele laars zit.
- Is de eerste laars klaar, neem dan de rest van de cementmix. Meng het met water en doe precies hetzelfde met de tweede laars.
- Laat de laarzen een nacht buiten staan om te drogen. Als het vriest, zet ze dan in een garage of schuur.
- Knip de volgende morgen voorzichtig een paar gaten in de plastic zak. Dan droogt de cementmix sneller.
- Als de cementmix 's avonds helemaal droog en hard is, kan je de plastic zak eraf peuteren. De 'betonbotten' zijn klaar. Geef ze alleen nog een fris en vrolijk kleurtje.

